

## 1993 ԱՄԱՆՈՐԻ ԵՐԵԿՈՅԹ

Ուրիշ տարիներու նման, Կաղանդի նախօրեակին (ըստ Հին Տոմարի), 13 Յունուար, Չորեքշաբթի, Ժառ. Վարժարանի ճաշարահին մէջ տեղի ունեցաւ "Կաղանդ Պապ" յի հանդէսը: Տօնածառին եւ սրահին զարդարանքները կը գերազանցէին նախորդ տարիներունը: Հոն էին Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրը, ամբողջ Միաբանութիւնը, աշակերտութիւնը, ուսուցչական կազմը եւ Ս. Աթոռոյ պաշտօնէութիւնը: Յայտագիրը՝ ոչ երկար, այլ հանելի էր ու բովանդակալից: Երաժշտութեան

ուսուցիչ Պր. Վահէ Գալայնեանի մատները դաշնակի ստեղնաշարերէն առաջ բերին Սուրբ Ծննդեան եւ ազգային հեշտալուր մեղեդիներ: Եղան երգեր եւ արտասանութիւններ: Տեսուչ Հոգշ. Գուսան Վրդ. Ալնանեանի բացման խօսքով սկսած երեկոյթը փակուեցաւ Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր փակման խօսքով: Անկէ առաջ արդէն Կաղանդ Պապան իր նուէրները բաժնած էր բոլորին եւ իր կատակախառն խօսքերով բոլորին շարժած ներկաներուն: "Հայր Մեր"ով փակուեցաւ երեկոյթը:

Գ.Ճ.

## ՊԱՏՐԻԱՐԺ ՍՐԲԱԶԱՆ ՀՕՐ ԽՕՍՔԸ ԿԱՂԱՆԴԻ ԳԻՇԵՐԻՆ 1993 ՅՈՒՆՈՒԱՐ 13ԻՆ

Գոհունակութիւնս կ'ուզեմ յայտնել Կաղանդի այս երեկոյեան յայտագրի բովանդակութեան մասին: Խօսք առնողները ցոյց տուին թէ գիտեն ետ նայիլ՝ անցեալին, եւ չկորսուիլ յարուցուած հարցերուն, դժուարութիւններուն կամ ճախորդութիւններուն բաւիղին մէջ: Միւս կողմէ գիտեն նայիլ առաջ, դէպի ապագան, խանդավառութեամբ իրագործելի նպատակներու տեսիլքով:

Պէտք է դադրին նմանել այն մարդոց որոնք իրենց տկարութիւնը կը տեսնեն, իրենց ճախորդութիւններէն կը բռնուին, եւ այդ ճախորդութեանց պատճառով եղած տեղերնին կը մնան, եւ կ'որոշեն առաջ չերթալ: Մեր ընտանիքին մէջ, պէտք է այդպիսիներուն թիւը պակսեցնենք: Պէտք է օգնենք, եւ այդպիսիներուն թելերէն բռնենք (ինչպէս կ'ըսեն) եւ զիրենք յառաջ տանին, յուսալով որ Աստուած անհրաժեշտ ուժը կու տայ տկարներուն: Եւ Աստուած արդարեւ կու տայ: Մենք այդ

հաւատքը ունինք: Անցեալ շաբաթ, երբ "Որդոց Որոտման" տօնին առիթով Միաբանական ճաշարան հաւաքուած էինք միաբան եղբայրներով, ժառանգաւորաց Վարժարանի աշակերտներով եւ ուսուցիչներով, կ'ըսէինք թէ ինչպէս մեր ընտանիքին իրական պատկերը կը տեսնենք այնտեղ:

Եւ կ'ուզէինք հաւատալ որ մենք կը գգնեմք որ մեզմէ ամէն մէկը առանձին առանձին պարտականութիւններ ունի, եւ թաղուած ենք մեզի վստահուած գործերուն մէջ: Եւ թերեւս մեր գլուխը թաղած մեր գործին մէջ, կը մոռնանք որ մենք կը պատկանինք այդ մեծ ընտանիքին: Եւ կը մաղթէի որ այդ վտանգը չիրականանայ:

Այսօրուան այս երեկոյթին, մեր ընդարձակ ընտանիքին ուրիշ նիւղաւորեալ մասերը մէկտեղուած եւ ներկայ են.՝ Մեր դիւանի, տպարաններու եւ այլ հաստատութեանց պաշտօնեաները, մեր երկու վարժարաններու ուսուցիչները, մեր Սուրբ Տեղեաց եւ եկեղեցիին մէջ ծառայողներու